

Dosarul nr.2r-615/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – A. Negru

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd recursul declarat de către Armanu Andrei în pricina civilă la acțiunea lui Armanu Andrei împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, Primăria or. Cahul și Consiliul or. Cahul, privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și compensarea prejudiciului moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015,

CONSTATĂ:

La data de 29 august 2014 Armanu Andrei a înaintat cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 3-20/09 din 18 februarie 2009, încasarea prejudiciului material în cuantum de 25 000 euro, prejudiciului moral în cuantum de 3 300 euro și cheltuielilor pentru închirierea spațiului locativ în cuantum de 48 000 lei (f.d. 1-4, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 16 octombrie 2014 s-a atras în proces intervenienții accesorii executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, Primăria or. Cahul și Consiliul or. Cahul (f.d. 39, vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 decembrie 2014 cererea de chemare în judecată depusă de Armanu Andrei către Ministerul Justiției a fost admisă în partea constatării încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 30-20/09 din 18 februarie 2009, s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Armanu Andrei suma de 7 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 149, vol. I)

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 24 decembrie 2014 Ministerul Justiției a depus apel, solicitînd în principal casarea hotărîrii contestate cu

adoptarea unei hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiate, în secundar modificarea hotărârii (f.d. 159, vol. I).

La data de 03 februarie 2015 Armanu Andrei a depus apel nemotivat, prin care a solicitat modificarea hotărârii primei instanțe în ce privește cuantumul prejudiciului moral prin majorarea acțiunii pînă la 3 600 euro echivalentul în lei (f.d. 165, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 08 octombrie 2015 s-a restituit apelul depus de Armanu Andrei ca fiind depus în afara termenului legal, nefiind solicitată repunerea în termen (f.d. 203, vol. I).

Nefiind de acord cu încheierea instanței de apel, la data de 26 noiembrie 2015 Armanu Andrei a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel cu restituirea pricinii la rejudecare (f.d. 223, vol. I)

În argumentarea cererii de recurs, recurentul Armanu Andrei a indicat, că la emiterea încheierii contestate instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că instanța de fond a pronunțat dispozitivul hotărârii în lipsa acestuia. Copia dispozitivului hotărârii a fost recepționată de către recurent la data de 05 ianuarie 2015. În opinia reclamantului anume data recepționării dispozitivului hotărârii este data de cînd începe a curge termenul de atac. Respectiv reclamantul consideră, că depunînd apel la data de 03 februarie 2015, s-a încadrat în termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art.425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Potrivit practicii judiciare intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale.

Din materialele cauzei rezultă, că încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 08 octombrie 2015, expediată participanților la proces la data de 28 octombrie 2015, confirmare privind recepționarea acesteia de către Armanu Andrei la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat la data de 26 noiembrie 2015, se consideră a fi depus în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce judecă recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 369 alin. 1, lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Din materialele cauzei se atestă că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 s-a restituit cererea de apel depusă de către Armanu Andrei ca fiind depusă tardiv.

Conform prevederile art. 362 alin.1 CPC „*termenul de declarare a apelului este de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*”.

Așadar, termenul declarării apelului începe a curge în ziua imediat următoare de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, indiferent de faptul dacă partea a fost sau nu prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Potrivit dispoziției art. 110 CPC „*termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte*”.

Articolul 116 alin. 1 al CPC stipulează că „*persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță*”. La cererea de repunere în termen se anexează probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului,

Dispoziția alin.3 al aceluiași articol prevede, că la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură, care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie depuse documentele respective etc).

La caz, instanța de recurs constată, că odată cu depunerea cererii de apel apelantul Armanu Andrei nu a solicitat repunerea în termen de declarare a apelului.

Exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Conform jurisprudenței CEDO participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție consideră necesar a menționa și faptul că recurentul, cunoscând despre pronunțarea hotărârii contestate, nu a luat măsurile necesare după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță, în speță contestarea la timp a actului de dispoziție a instanței de fond.

Argumentul recurentului, precum că a recepționat dispozitivul hotărârii abia la data de 05 ianuarie 2015, nu constituie temei de a repune apelul în termen, ori legiuitorul expres a indicat în lege că termenul de declarare a apelului se calculează de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Potrivit art. 56 alin. 3 CPC „*participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă*”.

Buna-credință prezumă, că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor, despre care cunosc cu

certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, este cert că depunând cererea de apel la data de 03 februarie 2015, adică în afara termenului stabilit prin hotărâre judecătorească, apelantul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Ținând cont de cele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de către Armanu Andrei.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 în pricina civilă la acțiunea lui Armanu Andrei împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, Primăria or. Cahul și Consiliul or. Cahul, privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și compensarea prejudiciului moral,

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas